

Punch-Drunk Love

Ο Paul Thomas Anderson κέρδισε το βραβείο σκηνοθεσίας στο φεστιβάλ Καννών το 2002 για την ταινία **Punch-Drunk Love** .

Η ταινία χτίστηκε γύρω από ένα πραγματικό γεγονός:

Ο **David Phillips** (γεν. 1964), γνωστός στην Αμερική ως ο **άνθρωπος πουτίγκα** είναι πολ.μηχανικός γνωστός για το ότι κέρδισε μίλια αεροπορικά εκμεταλλευόμενος μια καμπάνια προώθησης προϊόντων της [Healthy Choice Foods](#) το 1999.

Υπολόγισε ότι αγοράζοντας προϊόντα της, το κέρδος σε μίλια ξεπερνούσε κατά πολύ το κόστος αγοράς των προϊόντων. Το μάιο του 1999, ο Phillips κέρδισε 1,253,000 μίλια πτήσης ξοδεύοντας 3000\$.

Λίγα λόγια του PTA για την ταινία:

–Αυτή η ταινία βγήκε κατευθείαν από το στομάχι μου. Δεν έχει αναφορές .Όταν ξεκινάς βασίζεσαι σε στύλ άλλων,για να σεβοηθήσει με'αυτά που θέλεις να πεις. Αυτή όμως είναι κατά κάποιο τρόπο εντελώς δική μου – και είμαι περήφανος γι'αυτό.

–Όταν τελειώνεις με κάτι είσαι σίγουρος ότι θέλεις να πας προς την αντίθετη κατεύθυνση επειδή βαριέσαι (Εννοεί το *Magnolia* που είναι μια «βαριά» ταινία). Ήθελα να κάνω μια ταινία πιο ελαφριά. Είναι σαν να είσαι για καιρό μέσα στο σπίτι και να θέλεις να βγείς έξω. Ήθελα να κάνω μια αληθινή ιστορία αγάπης,μια ταινία ρομαντική.

Είναι δυσκολότερο να γυρίσεις μια απλή ιστορία σαν κι'αυτή. Αυτό ανακάλυψα κάνοντάς το,μετά από το *Boogie Nights* και το *Magnolia*. Πρέπει να μείνεις εκεί να το υπηρετήσεις ,όχι να πας σε κάτι άλλο και είναι ευχάριστο να δείς τι μπορείς να κάνεις,με τι οικονομία να δουλέψεις μα από την άλλη πλευρά πόσα να βάλεις σε 90 λεπτά ώστε να πεις την ιστορία με τρόπο αποτελεσματικό και

ψυχαγωγικό για τους θεατές. Αυτό που με βοηθά είναι να εστιάσω στο τί θέλω πραγματικά να πώ. Αυτό μπορεί να χαθεί μέσα σε τρεις ώρες. Εύχομαι να μπορούσα να βγάλω 10 ή 15 λεπτά από το Magnolia. Δεν ξέρω από που αλλά θα μπορούσε να βοηθήσει στο να ξεκαθαριστεί αυτό που ήθελα να πω, στα 90 λεπτά πρέπει να πεις αυτό που θέλεις και να το τελειώσεις εκεί.

Πολλά συναισθήματα σε αυτή την ταινία είναι προσωπικά. Είμαι μέλος μεγάλης οικογένειας επίσης, και γνωρίζω πόση τρέλλα υπάρχει σε μια τέτοια κατάσταση. Για το πως εμπνέυστηκα την ταινία. Βασίζεται σε ένα πραγματικό γεγονός πράγμα που είναι ωραίο για μια ταινία. Ήθελα πάντα να κάνω μια ταινία με ταξίδι στη χαβάη.

Κάποια κομμάτια από την παρουσίαση:

Ο σκηνοθέτης στο πρώτο κομμάτι της ταινίας φτιάχνει μια γεωγραφία γραμμική και επαναλαμβανόμενη πράγμα που αλλάζει από τη στιγμή που γίνονται ζευγάρι.

8"07

Παραθέτω κομμάτι από το πρώιμο σενάριο

INT. SUPERMARKET - NIGHT

CU. BIRTHDAY CARD.

Barry's hands reaches in and picks a birthday card.

ANGLE, WIDER, THAT MOMENT.

Barry grabs the card and starts to push his cart....but he pushes it straight into a SIX YEAR OLD KID who's pushing a cart around....they slam into each other....

Barry apologizes....the KID just takes off....Barry's cart now has a slightly damaged wheel that wobbles like crazy....

ANGLE, FROZEN FOOD AISLE.

CAMERA tracks left to right with Barry as he heads for the Healthy Choice Frozen Dinner. He grabs one.

CU. BARRY. LOW ANGLE.

He looks at box.

BARRY'S POV - THE BOX

Slow zoom in. The sticker reads: "Fly Away With Us! The More You Buy The More You Earn."

ANGLE, SOUP SECTION.

CAMERA tracks along right to left with Barry as he moves towards some SOUP. He grabs one, inspects it.....then puts it back.

CU. SOUP CAN.

It's put back on the shelf: TILT down to price: 79 cents.

Barry turns his cart around and SMACKS right into someone else again, screwing up another wheel on his cart.

ANGLE, BARRY.

CAMERA, tracks alongside him, left to right as he comes across: PUDDING. The price: 4/\$1.00.

MED. BARRY in the middle of the aisle.

He reacts.....smiles...holds....thinks....looks around, then starts to load up on the pudding.

ANGLE, BARRY.

He pushes TWO SHOPPING CARTS FULL OF PUDDING over to the STORE MANAGER who's on his knees, stacking milk.....Barry kneels down, CAMERA PUSHES INTO A CU. as he speaks sotto;

MANAGER

Hello.

BARRY

Hello, sir. My name is Barry Egan
and I'd like to ask if you have any
more Healthy Choice pudding in the
back?

Ο Άντερσον επιλέγει να αφήσει τον μπάρου μόνο του στη πρώτη σκηνή

του σουπερ μάρκετ ενώ αρχικά αλληλεπιδρούσε με άλλους. Η σκηνή στο πρώιμο σενάριο ήταν πριν το πάρτυ ενώ τώρα είναι ακριβώς μετά. Ο σκηνοθέτης θέλει να τον απομονώσει στον παράδεισό του και γι αυτό αφαιρεί τους άλλους και της αλλάζει θέση ώστε να πάει κατευθείαν στη σκηνή του τηλεφωνήματος. Συνδέει έτσι κατευθείαν τα αεροπορικά μίλια με το θέμα του έρωτα το οποίο θα χρησιμοποιήσει τελικά ως λύση. Θέλει να τον δείξει να ξεσπάει στη σκηνή με τις αδερφές του.

-Τον βάζει να λειτουργεί κάτω από πλαίσια. Τον καδράρει μέσα σε γραμμές που τον συνθλίβουν.

15''00-Σκηνή του πάρτυ

Ο ΡΤΑ τον καδράρει συνεχώς μέσα σε πόρτες σε πλαίσια αφήνοντάς τον ακίνητο και νευρικό την ώρα που οι άλλοι τον περιτριγυρίζουν και τον βομβαρδίζουν με ερωτήσεις. Πράγμα που έρχεται σε πλήρη αντίθεση με το πως του συμπεριφέρεται η Λένα.

το πρώτο κλάμα και η παραδοχή ότι υπάρχει πρόβλημα με τον ήρωα. Αλλά και η ατάκα ότι

-Τι ακριβώς δεν πάει καλά;

-Δεν ξέρω αν δεν πάει κάτι καλά, γιατί δεν ξέρω πως είναι οι άλλοι άνθρωποι.

19''35 Το πρώτο SCU κοντινό πλάνο χρησιμοποιείται στη σκηνή του σουπερ μάρκετ. Η σκηνή του σούπερ μάρκετ αντίθετα λάμπει από χρώματα. Όπως και τα αφηρημένα βίντεο αρτ. Εκεί στον εσωτερικό του παράδεισο λάμπει.

21''25- 27''55

Επιλέγει να περάσει στην επόμενη σκηνή χρησιμοποιώντας ασπρόμαυρο απόκομμα- και αντανakλά έτσι την ασπρόμαυρη σεξουαλική ζωή του Μπάρι. Εκεί χρησιμοποιεί δύο μονόπλανα κομμάτια από rapogramic τα οποία κάνουν πανομοιότυπες κινήσεις. Το δεύτερο όταν μιλάει με την Τζόρτζια είναι πιο κοντινό κλείνοντας ασφukτικά τον Μπάρι σε ένα μοτίβο κινήσεων που τον συντρίβει.

Στο αρχικό σενάριο ο μπάρι αλλάζει κουστούμια. Τελικά ο σκηνοθέτης

τον αφήνει με το κουστούμι του συνεχώς. Και αλλάζει χρώμα στα φορέματα της Λένα, ανάλογα με την ψυχολογική κατάσταση του ζευγαριού. Στον Μπάρυ αλλάζει διακριτικά μόνο το χρώμα της γραβάτας.

Μουσική :

The score to *Punch-Drunk Love* was composed by [Jon Brion](#). As with the previous film *Magnolia*, Brion and director Paul Thomas Anderson collaborated heavily for the production of the film's score. However, rather than scoring the film after rough footage had been shot, Brion created compositions during the filming of *Punch-Drunk Love*. During the scoring process, Brion would experiment with tones and sounds, carefully making note of what Anderson would respond to. Anderson himself would create vocal tempos he would envision in the score and use them on set, even to the extent of inspiring the pace of Adam Sandler's performance.

The film's score features heavy use of the [harmonium](#), an instrument that Anderson knew he wanted in the film before he had even completed the script. Brion introduced Anderson to this instrument and many scenes between Adam Sandler's character and the instrument were inspired by Brion. For instance, Brion once found a harmonium with a hole in its bellows before going on tour with [Aimee Mann](#). To fix the problem, he covered the hole with duct tape. An identical situation is found in the film.

One particular standout track in the film is a version of "He Needs Me", composed by [Harry Nilsson](#) for the 1980 [Robert Altman](#) movie *Popeye*, with vocals by [Shelley Duvall](#).

Τονίζει μια πλευρά πιο ανθρώπινη του μπάρυ και δένει μέσω της μουσικής με το υπόλοιπο σώμα της ταινίας.

Για οτιδήποτε θέλει κάποιος να ρωτήσει email στο johnharitidis@gmail.com